

**90.** Δοκεῖ<sup><τε></sup><sup>27</sup> δ' ἔμοιρε οὐδέ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει πολιτείαν παρατη-  
σίος τιοὶ τῷ δῆλῳ ὀνθρώπων κατατίθεσθαι. Πρότερον μὲν γάρ ε-  
δόκουν τρεῖς εἶναι κατ' ἀνθρώπους πολιτεῖαι, δύο μὲν ἐν διεῖν ὄνομα-  
σιν, ἐκατέρα παρὰ τοὺς τῶν ἔχοντων τρόπους θεωρουμένη, τυραννίς  
καὶ ὀλγαρχία, βασιλεία καὶ ὀριστοκρατία, τρίτον δὲ δῆνομα δημοκρατία,  
εὗ τε καὶ χειρὸν ἀγομένη, διειλήφεσταρθὲν αἱ πόλεις ὧδε ἐκάστος αἴρεσις  
ἢ τύχη νικήσει· τὸ δ' ὑμέτερον οὐδὲν δύσιως ἔχει, ἀλλ' οἰονεὶ κρᾶσις  
ἀπαστῶν τῶν πολιτεῶν, ἀγεν γε τῆς ἐφ', ἐκάστη χείρονος οὖτα καὶ  
<τὸ><sup>28</sup> τοιοῦτον εἶδος πολιτείας νενίκηκεν. Ωστε σταν μὲν εἰς τὴν τοῦ  
δίκαιον τις ἴσχυν βλέψῃ, καὶ ὡς ἀπάντων σῶν ἀν βουληθῇ τε καὶ αἰτήσῃ  
ρηδίτος τυγχάνει, δημοκρατίαν νοεῖται καὶ οὐδὲν ἐνδεῖν πλὴν ὡν ἔξα-  
μαρτανεὶ δῆμος· σταν δὲ εἰς τὴν γερουσίαν, ἵη τὴν βουλευομένην τε καὶ  
τὰς ἀρχὰς ἔχουσαν, ἀριστοκρατίαν οὐκ εἶναι τάντης ἀκριβεστέραν νομι-  
εῖ· εἰς δὲ τὸν πάντων τούτων ἔφορον τε καὶ πρύτανιν βλέψας, παρ' οὐ-  
τῷ τε δῆμῳ τὸ τυγχάνεν ὅν βούλεται καὶ τοῖς δίληγοις τὸ ἄρχεν καὶ δύ-  
νασθαι, τοῦτον ἐκεῖνον ὄρῳ, τὸν τὴν τελεοτάτην ἔχοντα μοναρχίαν, τυ-  
ράννον τε κακῶν ἀμυνορον καὶ βασιλέως σεμνότητος μεῖονα.

**91.** Καὶ ταῦτ' οὐδὲν ἀπεκός οὖτα διελέσθαι καὶ κατιδεῖν μόνονος δ-  
μᾶς καὶ περὶ τῶν ἔξω καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει· μόνοι γάρ ἐστε δ-  
μεῖς ἀρχοντες ὡς εἰπεῖν κατὰ φύσιν. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι οἱ πρὸ δύμαν δι-  
ναστεύαντες δεσπόται καὶ δοῦλοι ἀλλήλων ἐν τῷ μέρει γηγόμενοι καὶ  
νόθοι τῆς ἀρχῆς δύντες οὐτα διεξῆλθον, ὥστερ ἐν σφαίρᾳ τὴν τάξιν με-  
ταλαμβάνοντες καὶ ἐδούλευσαν Μακεδόνες Πέρσαι, Πέρσαι Μήδοις,  
Μῆδοι Σύροις. Υμᾶς δὲ ἐκ τοσοῦτον πάντες ἴσσαν, ἐξ ὅτου περ ἴσσαν,  
ἀρχοντας. Άτ', οὖν ἐξ ἀρχῆς ὄντες ἐλεύθεροι καὶ οἷον ἐπὶ τὸ ἄρχεν εὐ-  
θὺς γενόμενοι, πάντα τὰ πρὸς τοῦτο φέροντα καλῶς ἐζητούσασθε, καὶ  
πολιτείαν γε εὑρετε ἢν οὐτα πρόσθεν οὐδὲν καὶ θεσμὸν καὶ τάξεις ἀ-  
φύκτους ἀποστον ἐπεστήσατε.

**92.** Οὐ δὲ ἐκ πολλοῦ μὲν ὅπερι με καὶ πολλάκις ὥχληκε πρὸς αὐτοῖς  
τοῦς γενέσιον γηγόμενον, παρενήκεται δὲ ὑπὸ τοῦ λόγου δεῦρο ἀεί, τοῦ-  
το νῦν εἰπών οὐκ ἀν ἕστως ἀπό καιροῦ πέσοιμ. "Οσον <μὲν><sup>29</sup> γάρ με-  
γέθει τῆς ἀπάστης ἀρχῆς <καὶ><sup>30</sup> ἐκρατεῖα καὶ πολιτείας ἐπινοίᾳ πάγ-  
τας ὑπερβάλλεσθε, ἔστην ἐν τοῖς εἰρημένοις. Νῦν δέ μοι δοκεῖ κάκενό

27 Δοκεῖ<τε> Reiske, edd.] δοκεῖ ο

28 <τὸ> add. Wil., edd.

29 <μὲν> I add. Reiske, edd.

30 <καὶ> I Oliver, Klein, <τε καὶ> add. Behr

τις εἰπών οὐδὲ ἀν δύμαρτεν, ὅπι οἱ μὲν ἄνω πάντες καὶ οἱ ἐπὶ πλεῖστον γῆς ἀρχαντες ὁσπερ σωμάτων γηγενῶν αὐτῶν τῶν ἔθνῶν ἥρξαν ...<sup>31</sup>

**93.** Πότε γὰρ πόλεις τοσαῦτα κατ' ἕπεργον καὶ κατὰ θάλατταν, ἢ πότε οὕτω διὰ πάντων ἐκομιμήθησαν; ἢ τίς ποι οὕτω τῶν τότε διεζῆλασεν, ἐπαρθεμένη ταῖς ἡμέραις τὰς πόλεις, ἔστι δὲ ὅτε τῇς αὐτῆς καὶ διὰ διενὴν καὶ τριῶν ἐξελάνων ὁσπερ στενωπῶν· ὥστ' οὐ μόνον τῷ κεφαλαῖον τῆς ἀρχῆς ήττανται τοσοῦτον οἱ πρότεροι, ἀλλὰ καὶ ὃν τῶν αὐτῶν ἥρξαν ὑμῖν, οὐκ ἵστων ἐκάστου οὐδὲ ὅμιτον ἥρξαν, ἀλλ' ἔνεστι τῷ τότε ἔθνει πόλην ἀντιστῆσαι τὴν ἐν αὐτῷ νῦν. Καὶ δὴ καὶ φαίη τις ὃν ἐκείνους μὲν οἶν ἐργαίας καὶ φρουρίων βασιλεῖς γεγονέναι, ὅμας δὲ πόλεων ἄρχοντας μόνους.

**99.** Πόλεις τε οὖν δὴ που λάμπουσιν αἴγῃ καὶ χάριτι καὶ η γῆ πᾶσα οἶν παράδεισος ἐγκεκόσμηται. Καπνὸι δὲ ἐκ πεδίων καὶ φυτοῖ φύλοι καὶ πολέμιοι, οἷον πνέματος ἐκριπταντος, φροῦροι, γῆς ἐπέκεντα καὶ θαλάτης ἀντεστήκαι δὲ θέας πάσα χάρις καὶ ἀγάθων ὅπερος ἀριθμός. Όστε οἶν<sup>33</sup> πῦρ ἱερὸν καὶ ἀσβεστον οὐδὲ διαλεῖπει τὸ πανηγυρίζειν, ἀλλὰ περιείστων ἀλλοτε εἰς ἄλλους, ἀλλ' δὲ ἐστὶ ποι, πάντες γὰρ ἀξίως τούτου πεπράγαστον. Όστε μόνους ἄλιον εἶναι κατοικεῖται τοὺς ἔχω τῆς ὑμετέρας, εἴ τινές ποι εἰστον ἄρα, ἡγεμονίας, οἵων ἀγαθῶν στέρονται.

**100.** Καὶ μὴν τὸ γε ὑπὸ πάντων λεγόμενον, στὶ γῆ πάντων μήτηρ καὶ πατρὶς κοινὴ πάντων, ἀριστανθεῖσα καὶ "Ελληνικὴ" οὐδὲν ἀπεδείχατε. Νῦν γοῦν ἔχεστι καὶ Ἑλληνικὴ βαρβάρῳ καὶ τὰ αὐτοῦ κομιζόντι καὶ χαρίς τῶν αὐτοῦ [αὐτοῦ] βαδίζειν ὅποι βούλεται ῥάδιως, ἀτεργῶς ὡς ἐκ πατρίδος εἰς πατρίδα ἴσοντι· καὶ οὗτε Ήλλας Κλήκοι φόρον παρέχουσιν οὐδὲ στεναὶ καὶ ψαμμίαν, ὁσπερ ἐν προαστείῳ κόσμῳ· ἐκπεπλήρωται δὲ ἀκταί τε παράλιοι καὶ μεσόγεοι πόλεσι, ταῖς μὲν οἰκισθείσαις, ταῖς δὲ αἰγαλείσαις ἐφ' ὑμῶν τε καὶ διφ' ὑμῶν.

**95.** Ιωνία δὲ ἡ περιμάχητος ἐλευθερωθεῖσα φρουρῶν καὶ σταραπῶν πρόκειται πᾶσι κάλλιον ἡγεμών, δύον πρόσθεν ἐδόκει τῶν ἄλλων ὑπεραίρεν γενῶν χάριτι καὶ κόσμῳ, τοσοῦτον νῦν ἐπιμεδωκυῖα αὐτὴ παραϊτήν. Η δὲ σεμνὴ καὶ μεράλη κατ' Ἀγηπτον Ἀλεξάνδρου πόλις ἐγκαλλώπισμα τῆς ὑμετέρας γέγονεν ἡγεμονίας, ὥστερ γηναικὲς πλουσίας ὅρμος ἡ γέλιον ἐν πολλοῖς τοῖς ἄλλοις κτήμασι.

**96.** Σιατελεῖτε δὲ τῶν μὲν Ἐλλήνων ὥσπερ τροφέων ἐπιμελόμενον, κχεῖρά τε ὑπερέχοντες καὶ οἴον κεμένονς ἀνιστάντες, τοὺς μὲν ἀρίστους καὶ πάλαι ἡγεμόνας ἐλευθέρους καὶ αὐτονόμους ἀφίετες αὐτῶν, τῶν δὲ ἄλλων μετρίως καὶ κατὰ πολλὴν φειδῶ τε καὶ πρόδονταν ἐξηγούμενον, τοὺς δὲ βαρβάρους πρὸς τὴν ἐκάστοις αὐτῶν οὐστον φόστιν παιδεύοντες πραστέρον τε καὶ σφραρόστερον, ὥσπερ εἰκός ἵππων ἐπιστοῦν μη εἶναι χείρους, ἀνδρῶν ὄντας ἄρχοντας, ἀλλ' ἐξητακέναι τὰς φύσεις καὶ πρὸς ταῖς αἰγαῖς.

**97.** Καὶ γὰρ ὥσπερ πανηγυρίζουσα η οἰκουμένη τὸ μὲν παλαιὸν φόρημα, τὸν σίδηρον, κατέθετο, εἰς δὲ κόδσιον καὶ πάσας εὐφροσύνας τέτραπλαστα σὸν ἔξοντα. Καὶ αἱ μὲν ἄλλαι πᾶσαι φυλονκία τὰς πράξεις ἐπιδειλοπασιν, μια δὲ αὐτῇ κατέχει πάσας ἔρις, ὅπως ὅ τι καλλιστη καὶ γῆδιστη αὐτῇ ἐκάστη φανεῖται. Πάντα δὲ μεστὰ γηγενασίων, κρητῶν,

φασὶν, ἀμεινόνων.

**102.** Οὐδέ γε δεῖ νῦν περήγησιν γῆς γράφειν, οὐδὲ οἰς ἔκαστοι χρωνται νόμοις ἀπαριθμεῖν, ἀλλ' ὅμεις ἄπαισι περιηγηταί κονοὶ γεγόνατε, ἀναπετάσαντες ὅπαστας τῆς οἰκουμένης τὰς πύλας καὶ παρασχόντες ἐξουσίαν αὐτόπτας πάντων τοὺς θέλοντας γήγενεσθαι, νόμους τε κονοῦδες πασι τάξαντες καὶ τὰ πρόσθετον λόγου μὲν δημηγόρεις τέρποντα, λογισμῷ δ'

31 Post ἥρξαν lacunam indicaverunt Reiske, Keil [hic prop. ἐφ' ίμιδων δὲ καὶ οἱ προτερον ἀπολιθεῖσι πολιτικῷ χρώμενοι κόσμῳ ὑπῆρχαν], Behr supplement <ημεῖς δὲ τὴν διηγήσαντες πεπολιτισμένην τε καὶ κεκοσμημένην>.

32 διασκολετον Keil, edd.] διασκολάων οι

33 οἰν Reiske, edd.] διον cod.

εἰ λαμβάνοι τις, ἀφόρητα παύσαντες, γάμους τε κονοὺς ποίησαντες καὶ συντάξαντες ὥσπερ ἔνα οἶκον ἄποσαν τὴν οἰκουμένην.

**103.** Ἀτεχνῶς δὲ, ὡσπερ οἱ πομπαὶ λέγοντι, πρὸ τῆς Διὸς ἀρχῆς ἄπαντα στάσεως καὶ θορύβου καὶ ἀταξίας εἶναι μεστά, ἐλθόντος δὲ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Διὸς πάντα δὴ κατασηγναὶ, καὶ τοὺς Πτλάνας εἰς τοὺς κατωτάτους μυχοὺς τῆς γῆς ἀπειλθεῖν, συνασθέντας ω̄τ' αὐτοῦ τε καὶ τῶν σὺν αὐτῷ θεῶν, οὕτως ἂν τις καὶ περὶ τῶν πρὸ ὑμῶν τε καὶ ἐφ' ὑμῶν πραγμάτων λογιζόμενος ὑπόλαβοι, ὡς πρὸ μὲν τῆς ὁμετερας ἀρχῆς ἄνω καὶ κάτω συνετείραντο καὶ εἰκῇ ἐφέρετο, ἐπιστάντων δὲ ὑμῶν ταραχαὶ καὶ στάσεις ἐληξαν, τάξις δὲ πάντων καὶ φῶται λαμπτρὸν εἰσήκαθε βίου καὶ πολιτείας, νόμοι τε ἔξεργάνταν καὶ θεῶν βίου πίστιν ἔλαβον.

**104.** Πρότερον γάρ ὥσπερ τοὺς γονέας ἐκτέμνοντες καὶ τὴν γῆν ἔτειλον, παιδάς τε οὐ κατέπινον<sup>34</sup>, ἀλλ' ἀπόλλυσαν τοὺς ἀλλήλων τε καὶ τοὺς ἔαντῶν τε ταῖς στάσεσι καὶ πρὸς ἕροῖς. Νῦν δὲ κοινὴ καὶ σαφῆς πάσι πάντων ἄδεια δέδοται αὐτῇ τε τῇ γῇ καὶ τοῖς ἐν αὐτῇ κατοικοῦσι, καὶ τοὺς μὲν κακῶς πάσχεν ἄπαντα ἀφεῖσθαι, τοῦ δὲ καλῶς ἀγεσθαι πολλὰς τὰς ἀφορμὰς εἰληφέναι μοι δοκοῦσι, καὶ οἱ θεοὶ καθθορῶντες συγκαταρθοῦσιν ὑμῖν εὑμενῶς τὴν ἀρχὴν καὶ διδόναι βέβαιον τὴν κτῆσιν αὐτῆς.

**105.** Ζεῦς μὲν, ὅτι αὐτῷ τῆς οἰκουμένης καλοῦ, φασὶν, ἔργον καλῶς ἐπιμέλεισθε, "Ηρα δὲ γάμουν νόμῳ γηγομένων [τιμωρεύῃ]<sup>35</sup>, Άθηνᾶ δὲ καὶ Ήφαιστος τεχνῶν τιμωμένων, Διόνυσος δὲ καὶ Δημητήρ, ὅτι αὐτοῖς οἱ καρποὶ οὐδὲ ὑβρίζονται, Ποσειδῶν δὲ ναυμαχῶν μὲν καθαρευούσῃς τῆς θαλάττης αὐτῷ, τός δὲ δίκλαδας ἀντὶ τῶν τριηρῶν μετεληφροῖας" ὅ γε μὴν Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Μουσῶν χορὸς οὔποτε ἐ<κ>-λείπει τοὺς ὑπρέτας ἐν τοῖς θεάτροις καθορῶν. Ερμῆς δὲ ἀγώνων οὐκ ἀμορφοὶ οὐδὲ πρεσβεῖων. Ἀφροδίτη δὲ σπόρων καὶ χαρίτων πότε μᾶλλον καρδὸς ὑπῆρξεν ἢ πότε πλειόνα μοῦραν ἔσχον αἱ πόλεις; αἱ δὲ Ασκληπιοῦν χάριτες καὶ τῶν κατ' Ἅγυπτον θεῶν τοῦν πλεῖστον εἰς ἀνθρώπους ἐπιδεξάκαστην. Οἱ μὴν οὐδὲ Ληρῖς γε ὑμῖν ἡτίμασται, οὐδὲ δέξος μὴ συνταράσῃ τὰ πάντα, ὥσπερ ἐν Δασπιθέων δείπνῳ παροφθεῖς, ἀλλ' ἐπὶ καθαρὰ σώζων τὰ ὄπλα. Οὐ γέ μὴν πάντ' ἐφορῶν "Ηλίος οὐδὲν εἶδεν ἐφ' ὑμῶν βίαιον οὐδὲν" ὅδον οἴδα πολλὰ ἐν τοῖς πρόσθετον χρόνοις ὁστ' εἰκότως ἥδιστα ἐφορᾶ τὴν ὑμετέραν ἀρχήν.

**106.** Λοκεῖ δέ μοι καὶ Ἡσίοδος, εἰ δόμοίως Όμήρωφ τέλειος ἦν τὰ ποιητικὰ καὶ μαντικός, ὥσπερ ἐκεῖνος οὐκ ἤγνόησε τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν ἐσημένην, ἀλλὰ προεῖδεν καὶ ἀνερθρέζατο ἐν τοῖς ἔπεστιν, οὗτος καὶ αὐτὸς οὐκ ἄν ὥσπερ νῦν ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ γένους ἀρχῆμενος γενεαλογεῖν, ἦ, ἡγίκα ταῦτην ἀρχὴν ἐνεστήσατο, περὶ γε τοῦ τελευταίου καὶ σιδηροῦ γένους διαλεγόμενος τοῦν ἀντὶ φάνα γενέσθαι τὸν δλεθρον, εὗτ' ἀν γενόμενον πολιορκόταφοι τελέθωσιν,

ἀλλ' ἡγίκ' ἀν ἡ ὄμετέρα προστασία τε καὶ ἀρχὴ καταστῆ, τότε ἀν φάναι φθαρήναι τὸ σιδηροῦν φύλλον ἐν τῇ γῇ, καὶ Δίκη δὲ καὶ Αἰδοῖ τότε ἀν ἀποδοῦνται κάθοδον εἰς ἀνθρώπους, καὶ οἰκεῖται τοὺς πρὸ ὑμῶν γενομένους.

**107.** Αεὶ μὲν οὖν τά γε δὴ παφρόντα, ὃ μῦν τίμα είσαχθεντα ὡς ἀληθῶς ὑφέντων καὶ ἐξῆς ἀεὶ μᾶλλον βεβαιούμενα, δὲ μὴν νῦν ἀρχῶν μέγας οὗον ἀγωνιστής καθαρῷ<sup>36</sup> τοσοῦτον ὑπεράρει τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἵτον πατέρα<sup>37</sup> δύσιν, οὐδὲ εἰπεῖν ράδιον, ἐπέρους αὐτοῦς ὑπεραιρεῖ. Καὶ δὴ φοίτης ἀν δικαιοσύνην καὶ νόμυμον εἶναι τοῦτο ὡς ἀληθῶς ὅ τι κρίνεται οὗτος. Τί δ' οὐ καὶ τοῦτο πρὸ τῶν ἀλλων εἴη σφράξει, ὅτι τοὺς τῆς ἀρχῆς κονωνοῦς ὡς οἰκεῖους ἔχει παῖδας ὁμοίους ἐαυτῷ πλείους ἢ τῶν πρὸ τοῦτον πατέρων τις;

**108.** Άλλα τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀγάνωστα παντὸς μεῖζον, παρισῶσαι τῷ τῆς ἀρχῆς μεγέθει τὸν λόγον, καὶ σχεδὸν τοῦ ίσου χρόνου δέρμενον ὅσσος περ ὁ τῆς ἀρχῆς εἴη δ' ἀν οὗτος ὁ πάξ αἰών. Κράτιστον οὖν, τοσπερ οἱ τῶν διθυράμβων τε καὶ παιάνων ποιηταί, εὐχήν τινα προσθέντα οὕτω κατακελέσαι τὸν λόγον.

**109.** Καὶ δὴ κεκλήσθων θεοὶ πάντες καὶ θεῶν παῖδες καὶ διδόντων τὴν ἀρχῆς τήγνδε καὶ πόλιν τήγνδε θάλλειν δι' αἰδοῖος καὶ μὴ πάνεσθαι πρὶν ἀν μόροι τε ὑπέρ θαλάττης νέωσιν<sup>38</sup> καὶ δένροια ἥρι τοῦλλοντα παύσηται· ἀρχοντά τε τὸν μέγαν καὶ παῖδας τούτου <σ>δῆλος<sup>39</sup> τε εἴηται καὶ πρωτανεύεν πᾶσι τάγαθα. Εκτελέσται μοι τὸ τόλμημα· εἴτε δὲ κεῖται προτείτοντον εἴσεστιν ἥδη φέρειν τὴν ψήφον.

<sup>36</sup> καθαρὸς Keil, edd.] καθαρός οὐ

<sup>37</sup> προπάτ-ο-ρας Oliver, τον πατέρα scil. Keil ("glossema ad τοὺς πρὸ αὐτοῦ"), Behr, Klein

<sup>38</sup> νέοστον Klein (cf. Horat. Epod. XVI 25: renarint, Henr. Steph. νέοτεν) πέσοντας πρό, πέσοστον Aldus, etiam Keil, π->ξιστον Oliver, στωτον Behr Νέωστον Klein

<sup>39</sup> αῦτος τε Reiske edd.] ὅν τις, Reiske, edd.

<sup>34</sup> κατέπινον Wil., edd.] κατέπινον στις κατέπινον codd.

<sup>35</sup> τιμομένην scil. Reiske, edd.